

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1SŽk/13/2018
Identifikačné číslo spisu: 5017200089
Dátum vydania rozhodnutia: 26.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5017200089.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne (v konaní sťažovateľky): P. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. N. A. Č.. XXX, zast.: JUDr. Jana Hanuláková, DiS., advokátka so sídlom advokátskej kancelárie Raková č. 702, adresa pre doručovanie písomností Matičné námestie č. 1427, Čadca, proti žalovanému: Mesto Krásno nad Kysucou, so sídlom 1. mája č. 1255, Krásno nad Kysucou, o návrhu na uloženie povinnosti žalovanému doručiť rozhodnutie žalovaného č. 1620/2016/1 zo dňa 30.12.2016, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. decembra 2017 č. k. 30S/24/2017-82, ECLI:SK:KSZA:2017:5017200089.1, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. decembra 2017 č. k. 30S/24/2017-82 zrušuje a vec krajskému súdu v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

1. Rozhodnutím č. 1620/2016/1 zo dňa 30.12.2016 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) žalovaný ako príslušný orgán v zmysle § 117 a § 119 ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) podľa § 39a ods. 4 a § 66 stavebného zákona a § 10 vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 453/2000 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona, povolil stavbu s názvom „Nájomný bytový dom u Backov“ pre stavebníka Obec Zborov nad Bystricou.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný okrem iného uviedol, že oznámením zo dňa 07.12.2016 č. 1620/2016/1 ako stavebný úrad zlučil konanie o umiestnení stavby so stavebným konaním. Začatie konania podľa odôvodnenia oznámil účastníkom konania a dotknutým orgánom dňa 07.12.2016; známym účastníkom konania oznámil začatie konania adresným spôsobom, neznámym účastníkom konania verejnou vyhláškou. Ústne konanie spojené s miestnym zisťovaním nariadil na

22.12.2016. Uviedol, že neboli v konaní vznesené pripomienky a námietky účastníkov konania, a zároveň nezistil v priebehu konania dôvody, ktoré by bránili povoleniu stavby.

3. Napadnuté rozhodnutie doručil účastníkom konania: 1) Obec Zborov nad Bystricou, 2) VIZUALKD projekt, s.r.o., Dolný Kubín, 3) TATRA BUILDING, s.r.o., Ždiar; a v rozhodnutí vymenovaným dotknutým orgánom. Ďalej uviedol, že ostatným účastníkom konania sa rozhodnutie doručuje v súlade s ustanovením § 26 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej len „správny poriadok“) verejnou vyhláškou, vyvesením oznámenia na dobu 15 dní na úradnej tabuli Mestského úradu v Krásne nad Kysucou a Obecného úradu v Zborove nad Bystricou. Na jednom vyhotovení napadnutého rozhodnutia je uvedený ako deň vyvesenia 30.12.2016 a deň zvesenia 16.01.2017 s potvrdením žalovaného, na inom vyhotovení je rovnaká poznámka s potvrdením obce Zborov nad Bystricou, ktorej územia sa týkalo stavebné konanie (zároveň je obec stavebníkom).

II.

Konanie na správnom súde

4. Proti napadnutému rozhodnutiu podala žalobkyňa prostredníctvom advokátky na Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) dňa 28.02.2017 žalobu opomenutého účastníka podľa § 179 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) o preskúmanie právoplatného rozhodnutia a postupu správnych orgánov. Krajský súd žalobu odmietol podľa § 98 ods. 1 písm. e) v nadväznosti na § 179 ods. 7 S.s.p. potom, ako dospel k záveru, že žalobkyňa ako vlastníčka bezprostredne susediacich nehnuteľností mohla byť v zmysle § 59 ods. 1 stavebného zákona napadnutým rozhodnutím priamo dotknutá, avšak nestotožnil sa s jej tvrdením, že jej nebolo napadnuté rozhodnutie doručené.

5. Krajský súd mal za to, že žalovaný postupoval v súlade s § 69 ods. 1 stavebného zákona, keď doručoval napadnuté rozhodnutie rovnakým spôsobom ako oznámenie o začatí stavebného konania, teda verejnou vyhláškou podľa § 61 ods. 4 v nadväznosti na § 69 ods. 1 a ods. 2 stavebného zákona a § 26 ods. 2 správneho poriadku, vzhľadom na väčší počet vlastníkov bezprostredne susediacich nehnuteľností, ku ktorým patrí aj žalobkyňa. Podľa krajského súdu je aplikácia § 179 S.s.p. pojmovovo vylúčená tam, kde právny predpis neustanovuje povinnosť doručenia rozhodnutia, ale uspokojuje sa s inou formou jeho oznámenia, napr. verejnou vyhláškou. Preto nevidel možnosť vyhovieť požiadavke žalobkyne na uloženie povinnosti žalovanému doručiť napadnuté rozhodnutie.

6. Ďalej krajský súd uviedol, že ani jeden žalobný bod sa netýkal nezákonnosti doručovania napadnutého rozhodnutia formou verejnej vyhlášky, žalobkyňa nenamietala nesplnenie podmienok na účinné doručenie formou verejnej vyhlášky, ale tvrdila, že jej ako účastníčke stavebného konania malo byť napadnuté rozhodnutie doručené individuálne. Krajský súd poukázal na viazanosť žalobnými dôvodmi podľa § 134 ods. 1 S.s.p.

7. Krajský súd uviedol, že kvôli riadnemu doručeniu žalobkyni formou verejnej vyhlášky nemohol žalovanému uložiť povinnosť doručiť rozhodnutie podľa § 179 ods. 1 S.s.p., preto konal ďalej podľa § 179 ods. 7 S.s.p. Keďže však žalobu podala osoba, ktorej už napadnuté rozhodnutie bolo doručené, išlo o návrh podaný zjavne neoprávnenou osobou, čo viedlo k odmietnutiu žaloby podľa § 98 ods. 1 písm. e) S.s.p. Podľa krajského súdu petit žaloby požadujúci zrušenie napadnutého rozhodnutia a vrátenie veci na ďalšie konanie tak pri žalobe opomenutého účastníka nemá opodstatnenie. Krajský súd mal za to, že výsledkom konania podľa § 179 ods. 1 S.s.p. môže byť len uloženie povinnosti orgánu verejnej správy doručiť opomenutému účastníkovi vo veci vydané rozhodnutie, alebo odmietnutie žaloby v prípade, že správa súd dôjde k záveru, že žalobcovi status účastníka administratívneho konania neprináležal.

III.

Kasačná sťažnosť žalobkyne

A)

8. Proti uzneseniu krajského súdu podala žalobkyňa prostredníctvom advokátky včas kasačnú sťažnosť. Ako dôvod uviedla, že krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil jej ako účastníčke konania, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.), a navrhla rozsudok zrušiť a vrátiť vec krajskému súdu na ďalšie konanie.

9. Krajský súd podľa sťažovateľky správne ustálil, že ako vlastníčka susediacich nehnuteľností mohla byť stavebným povolením priamo dotknutá na svojich právach. Sťažovateľka sa domáhala doručenia napadnutého rozhodnutia ako účastníčka konania.

10. Namietala jeho doručenie verejnou vyhláškou a tvrdila, že aspoň raz týždenne navštevovala obecný úrad kvôli zverejneniu akýchkoľvek informácií na úradnej tabuli obce, ale žiadne oznámenie o začatí spojeného územného a stavebného konania a nariadenie ústneho konania nebolo vyvesené po dobu 15 dní. Preto boli podľa sťažovateľky porušené jej práva.

11. Navyše v tomto stavebnom konaní nebol podľa jej názoru veľký počet účastníkov konania, čo je podmienka doručovania verejnou vyhláškou, pričom podľa judikatúry a praxe sa doručovanie verejnou vyhláškou aplikuje pri počte účastníkov vyššom ako päťdesiat. Sťažovateľka v žalobe nenamietala spôsob doručenia verejnou vyhláškou, lebo jej táto skutočnosť nebola známa.

12. Stavebné povolenie sa podľa sťažovateľky doručuje do vlastných rúk. V prípade, že pobyt účastníka konania nie je známy, doručuje sa verejnou vyhláškou, kedy sa uplatňuje právna fikcia, podľa ktorej bolo rozhodnutie doručované bližšie neurčenému okruhu a počtu adresátov. Podmienky pre doručovanie verejnou vyhláškou sú v stavebnom konaní upravené v § 61 ods. 4 a § 69 ods. 1 a ods. 2 stavebného zákona; podľa judikatúry (ktorú však sťažovateľka nijako neidentifikovala) možno tento inštitút použiť pri veľkom počte účastníkov, teda ak presahuje počet 50. Žalovaný mal zisťovať presný počet účastníkov konania, aby bola rešpektovaná zásada rovnosti, čo však neučinil.

13. Sťažovateľka ďalej tvrdila, že jej nebolo doručované napadnuté rozhodnutie ani oznámenie o začatí konania, nemohla tak využiť všetky prostriedky na svoju ochranu. Domnieva sa, že zo strany žalovaného v súčinnosti s Obcou Zborov nad Bystricou došlo k nekalému konaniu, ktoré viedlo k odňatiu práva účastníka konania konať v stavebnom konaní. Navyše v rámci konania došlo podľa nej k viacerým pochybeniam, napríklad k spojeniu územného a stavebného konania v rozpore so stavebným zákonom, pričom v minulosti kvôli tomu došlo k zrušeniu celého stavebného rozhodnutia.

14. Krajský súd podľa sťažovateľky znemožnil uskutočnenie jej procesných práv, keď neskúmal počet účastníkov stavebného konania. Keby došiel k záveru, že je ich viac ako 50, pripadá do úvahy doručovanie verejnou vyhláškou. Potom by bolo potrebné skúmať, či napadnuté rozhodnutie bolo doručované verejnou vyhláškou, teda fyzicky vyvesené na úradnej tabuli.

B)

15. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

IV.

Právne názory kasačného súdu

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej len „kasačný súd“ alebo „Najvyšší súd“) preskúmal uznesenie krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2, § 453 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 2 písm. a/, § 145 ods. 2 písm. a/ S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), vo veci v zmysle § 455 S.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyseľne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná, pretože závery uznesenia krajského súdu vychádzajú z nižšie uvedených dôvodov

z nesprávneho právneho posúdenia veci. Preto podľa § 462 ods. 1 S.s.p. zrušil uznesenie krajského súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

17. Kasačný súd vníma, že spor predložený na rozhodnutie s vymedzením konkrétnych procesných otázok je súčasťou dlhšie prebiehajúceho zápasu medzi sťažovateľkou a predstaviteľmi obce (stavebníka). Sťažovateľka sa využívaním rozličných právnych inštitútov doposiaľ sústavne snažila zabrániť postaveniu stavby, ktorej sa týka aj napadnuté rozhodnutie. Kasačnému súdu neprislúcha v rozhodovanej veci posudzovať jednotlivé vecné námietky sťažovateľky proti stavebnému povoleniu, ani vyvažovať oprávnené záujmy sťažovateľky s verejným záujmom, či záujmom obce, pokiaľ ide o samotné umiestnenie a povolenie zamýšľanej stavby. Na to slúži príslušné správne konanie, prípadne prieskum zákonnosti vydaných rozhodnutí.

18. V súdnej veci sa žalobou sťažovateľka domáhala na prvom mieste doručenia napadnutého rozhodnutia ako opomenutej účastníčke správneho konania. Takéto doručenie rozhodnutia spravidla pre účastníka konania znamená príležitosť napadnúť riadnym administratívnym opravným prostriedkom (tu odvolaním) rozhodnutie, z procesu vzniku ktorého bol vylúčený tým, že sa s ním nekonalo. Dôvody nezákonnosti napadnutého rozhodnutia, ktorými sťažovateľka vo svojich podaniach argumentovala, nemajú s touto prioritnou právnou otázkou priamy súvis. Môžu však dokresliť reálnu situáciu tak, že sa jej žiadosť o nariadenie doručenia nebude javiť ako šikanózna či rýdzo formalistická.

19. Okrem toho je zrejmé, že podstatným dôvodom pre uvedenie vecnej argumentácie o nezákonnosti napadnutého rozhodnutia v žalobe bol žalobný petit, ktorým (alternatívne) bolo uplatnené aj zrušenie napadnutého rozhodnutia, čím sa sťažovateľka zjavne snažila otvoriť možnosť aj meritórneho súdneho prieskumu pre prípad, že by ju krajský súd za opomenutú sťažovateľku nepovažoval. Túto úvahu považuje kasačný súd za naplnenie zmyslu ustanovenia § 179 ods. 7 S.s.p., ktoré však krajský súd vyložil inak.

20. Sťažovateľka súhlasila s konštatovaním krajského súdu, že mohla byť priamo dotknutá na svojich právach, čo podľa krajského súdu znamenalo, že bola účastníčkou administratívneho konania. Sťažovateľka však nesúhlasila so závermi krajského súdu, že jej bolo napadnuté rozhodnutie doručené verejnou vyhláškou.

21. Jej prvým argumentom bolo, že neboli splnené zákonné podmienky na doručovanie verejnou vyhláškou, pretože vo veci stavebného konania žalovaného nebol veľký počet účastníkov konania. Žalovaný podľa nej nezisťoval, aký je presne počet účastníkov konania, pričom doručovanie verejnou vyhláškou z dôvodu veľkého počtu účastníkov prichádza podľa nej do úvahy vtedy, keď počet účastníkov konania presiahne 50. Následne opomenutie tohto zisťovania počtu účastníkov namietla aj vo vzťahu k postupu krajského súdu.

22. Druhým argumentom sťažovateľky z kasačnej sťažnosti, ktorým sa snažila dosiahnuť zrušenie uznesenia krajského súdu, bolo skutkové tvrdenie, že na úradnej tabuli obecného úradu Obce Zborov nad Bystricou nebolo vyvesené po dobu 15 dní oznámenie o začatí spojeného územného a stavebného konania a nariadenie ústneho konania.

23. Kasačný súd má za to, že zistené skutkové okolnosti (predovšetkým blízkosť stavby, ktorej je vlastníčkou, k povolovanej stavbe) naozaj nasvedčujú právnomu posúdeniu krajského súdu, ktorý považoval sťažovateľku za účastníčku správneho konania. Z tohto právneho posúdenia, ktoré v kasačnom konaní nik nespochybnil, preto vychádzal aj kasačný súd.

24. K rozhodnutiu krajského súdu, ktorým nevyhovel žalobe, viedol sťažovateľkou namietaný záver, že jej ako účastníčke konania bolo napadnuté rozhodnutie doručené verejnou vyhláškou.

25. Kasačný súd sa najprv pristaví pri bode 10 odôvodnenia uznesenia krajského súdu, podľa ktorého sťažovateľka nenamietala nezákonnosť doručovania napadnutého rozhodnutia formou verejnej vyhlášky,

ale len tvrdila, že jej ako účastníčke konania malo byť stavebné povolenie doručené individuálne. Krajský súd uviedol, že je tak viazaný žalobnými dôvodmi v zmysle § 134 ods. 1 S.s.p. a nemohol prihliadnuť na nezákonnosť postupu žalovaného pri doručovaní napadnutého rozhodnutia verejnou vyhláškou.

26. Kasačný súd však poukazuje na osobitosť konania o žalobe opomenutého účastníka podľa § 179 ods. 1 S.s.p. V tomto konaní je potrebné nielen vykonať právne posúdenie veci na základe správnym orgánom ustáleného skutkového stavu vyplývajúceho z administratívneho spisu, čo je jasne prevažujúci prístup v správnom súdnictve, ale je treba, aby správny súd overil správnosť tvrdenia, že žalobcovi rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom administratívneho konania malo konať. Pokiaľ správny súd vyslovuje záver, že rozhodnutie bolo žalobcovi doručené, musí aj právne posúdiť, akú formu doručovania zákon pripúšťa či vyžaduje, a musí aj zisťovať skutkový stav buď z administratívneho spisu (napr. doručenky) alebo vlastným dokazovaním.

27. Z povahy veci nie je možné pri žalobe opomenutého účastníka od neho očakávať, že bude poznať všetky relevantné okolnosti príslušného správneho konania vrátane procesu doručovania rozhodnutia a bude vyčerpávajúco argumentovať. Spravidla totiž ide o takého účastníka konania, ktorý práve v dôsledku toho, že sa s ním nekonalo ako s účastníkom konania, nemá prístup do spisového materiálu, k doručenkám, niekedy ani nemá presnú predstavu o obsahu rozhodnutia. Kasačný súd bez toho, aby predpisoval budúci procesný postup v súdnej veci, má za to, že pre rozhodnutie o tom, či ide o opomenutého účastníka, môže byť z vyššie uvedených dôvodov v niektorých prípadoch nevyhnutné vykonávať aj dokazovanie a vec prejednať na nariadenom pojednávaní v zmysle § 107 S.s.p.

28. S ohľadom na vyššie uvedené musel krajský súd v záujme overenia, či bolo rozhodnutie sťažovateľke naozaj doručené verejnou vyhláškou, zhodnotiť aj všetky predpoklady pre účinné doručenie verejnou vyhláškou.

29. Kasačný súd z administratívneho spisu nezistil, že by žalovaný zisťoval okruh účastníkov konania, pričom by medzi účastníkov konania zaradil aj sťažovateľku. Pritom jej postavenie ako účastníčky konania by bolo ľahko zistiteľné z obhliadky dotknutej parcely a z katastra nehnuteľností, a to aj keby žalovanému neboli známe okolnosti predchádzajúcich konaní o povolenie stavby na rovnakom pozemku, do ktorých sťažovateľka aktívne vstupovala. Navyše, vo svojom vyjadrení k žalobe, ktoré bolo krajskému súdu doručené dňa 24.04.2017, žalovaný na s. 1 výslovne uviedol, že sťažovateľku nepovažoval za účastníčku konania.

30. Pokiaľ teda správny orgán ani neidentifikoval účastníkov konania, nemohol dospieť k záveru, že je účastníkov veľký počet, čo ako skutkovú okolnosť odôvodňujúcu doručovanie verejnou vyhláškou uviedol krajský súd. V napadnutom rozhodnutí sú identifikované ako účastníci konania iba tri subjekty (stavebník, tvorca projektovej dokumentácie a spoločnosť, ktorej konateľ bol určený ako stavebný dozor). Ostatní účastníci konania (vrátane sťažovateľky) nie sú uvedení ani individuálnym vymenovaním a dokonca ani len genericky (napríklad vlastníci susediacich nehnuteľností).

31. Na s. 4 napadnutého rozhodnutia sa uvádza, že sa doručuje ostatným účastníkom konania verejnou vyhláškou v súlade s ustanovením § 26 ods. 2 správneho poriadku. Tento spôsob doručovania je však podľa správneho poriadku použiteľný len pri účastníkoch, ktorí nie sú známi, a účastníkoch, ktorých pobyt nie je známy; ďalej v prípadoch, kedy to určuje osobitný zákon. Sťažovateľku nepochybne nemožno považovať za takú účastníčku konania, ktorá nie je známa, to isté platí o jej pobyte, pretože aj pri minimálnej snahe určiť okruh účastníkov by musela byť žalovanému zrejme identita sťažovateľky ako vlastníčky (a podľa dostupných informácií zároveň obyvateľky) stavby susediacej s povoloňovanou stavbou.

32. Osobitným zákonom by potom v okolnostiach prípadu mohol byť jedine stavebný zákon, ktorý v pre vec relevantnom ustanovení § 61 ods. 4 uvádza, že „Pri líniových stavbách alebo v odôvodnených prípadoch aj pri zvlášť rozsiahlych stavbách, stavbách s veľkým počtom účastníkov konania stavebný úrad upovedomí účastníkov o začatí stavebného konania verejnou vyhláškou najmenej 15 dní pred

konaním miestneho zisťovania, prípadne ústneho pojednávania, a ak sa nekoná ústne pojednávanie, pred uplynutím lehoty určenej podľa odseku 3." Keďže vo veci nejde o líniovú stavbu, zvlášť rozsiahlu stavbu, a doručovanie verejnou vyhláškou žalovaný neodôvodnil počtom účastníkov (zákon pritom hovorí o odôvodnených prípadoch), do úvahy prichádzalo štandardné doručovanie oznámenia o začatí konania individuálnym dorúčením do vlastných rúk známym účastníkom konania podľa § 61 ods. 1 stavebného zákona v spojení s § 24 ods. 1 správneho poriadku a § 140 stavebného zákona.

33. Pre doručovanie stavebného povolenia, ktorým je aj napadnuté rozhodnutie, platí v zmysle § 69 ods. 1 stavebného zákona rovnaký postup ako pre doručovanie oznámenia o začatí stavebného konania.

34. Ďalej kasačný súd poukazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 69/2011 zo dňa 18.10.2012, ktorý vychádzal z právnych názorov, ktoré sú aplikovateľné aj v súdnej veci. Kasačný súd nevidí potrebu podrobne rozoberať toto rozhodnutie, ale zdôrazňuje, že podľa ústavného súdu na to, aby mohlo byť stavebné povolenie doručované verejnou vyhláškou v zmysle § 61 ods. 4 vo väzbe s § 69 ods. 1 stavebného zákona z dôvodu veľkého počtu účastníkov, je potrebné, aby správny orgán (stavebný úrad) najskôr zistil okruh účastníkov konania, ich počet a identifikoval ich aspoň podľa mena a priezviska. Až na základe toho je možné dôjsť k odôvodnenému rozhodnutiu o doručovaní verejnou vyhláškou. Okrem toho je identifikácia účastníkov konania potrebná aj na to, aby sa účastník konania mohol dozvedieť, že je účastníkom konania, čo mu len z uvedenia parcelných čísel nemusí byť zrejmé. Tiež ústavný súd akcentoval princíp rovnosti účastníkov.

35. Pokiaľ teda žalovaný ešte aj vo vyjadrení k žalobe uviedol, že sťažovateľku za účastníčku konania nepovažoval, hoci jej vlastnícke právo k susediacej budove bolo podľa kasačného súdu zrejmé, vzniká otázka, či jej žalovaný napadnuté rozhodnutie vôbec doručoval (teda zamýšľal doručiť) verejnou vyhláškou (hoci splnenie podmienok pre túto formu by bolo prinajmenšom sporné).

36. Krajský súd, ktorý v bode 7 svojho uznesenia považoval za splnené podmienky doručovania verejnou vyhláškou s ohľadom na väčší počet účastníkov, tak vec podľa kasačného súdu kvôli vyššie uvedeným úvahám nesprávne právne posúdil, čo sťažovateľka v kasačnej sťažnosti aj namietla, hoci nesprávne právne posúdenie neuviedla ako hlavný dôvod kasačnej sťažnosti.

37. Ďalej, hoci z administratívneho spisu priamo nevyplývala informácia, koľko subjektov považoval žalovaný za účastníkov konania, krajský súd aj bez akéhokoľvek zisťovania tohto počtu vychádzal z toho, že išlo o „väčší počet vlastníkov susediacich nehnuteľností". Toto bolo obsahom sťažnostného bodu sťažovateľky, keď namietala porušenie práva na spravodlivý proces. Naozaj nie je zrejmé, ako krajský súd dospel k zisteniu, že išlo o veľký počet účastníkov konania.

38. Napokon krajský súd nepostupoval správne ani potom, čo dospel k názoru, že sťažovateľka ako účastníčka administratívneho konania nebola opomenutou účastníčkou konania, lebo podľa krajského súdu jej bolo napadnuté rozhodnutie doručené. Krajský súd uviedol, že v takom prípade išlo o návrh podaný zjavne neoprávnenou osobou podľa § 98 ods. 1 písm. e) S.s.p. (pozri vyššie bod 19), a žalobu z tohto dôvodu odmietol. Kasačný súd však má za to, že z ustanovenia § 179 ods. 7 S.s.p. naopak vyplýva, že v prípade, ak nejde o opomenutého účastníka konania, má sa ďalej konať o žalobe tak, že sa najskôr skúmajú podmienky konania, ako keby žalobca vôbec absenciu doručenia nenamietal. V prípade tohto postupu by krajský súd, ktorý sťažovateľku za účastníčku konania považoval, nemohol dospieť k tomu, že ide o žalobu podanú zjavne neoprávnenou osobou. Pri žalobou požadovanom prieskume prvostupňového rozhodnutia však často pôjde o neprípustnosť žaloby pre nevyčerpanie riadneho administratívneho opravného prostriedku, alebo by mohlo ísť o oneskorene podanú správnu žalobu (čo však nie je prípad sťažovateľky). V prípade, že sú splnené procesné podmienky, má krajský súd prístup k riadnemu prieskumu rozhodnutia na základe a v medziach žalobných bodov.

39. Keďže kasačný súd zistil dôvodnosť kasačnej sťažnosti, zrušil uznesenie krajského súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Krajský súd sa bude musieť opätovne zaoberať tým, či boli splnené zákonné podmienky pre doručenie napadnutého rozhodnutia verejnou vyhláškou, a to osobitne vo vzťahu k sťažovateľke, pričom je treba mať na zreteli jej práva ako účastníčky správneho konania. Pritom bude

potrebné rešpektovať právne názory kasačného súdu uvedené v tomto odôvodnení a prihliadať aj na citovaný nález ústavného súdu.

40. Právo na náhradu trov kasačného konania bude predmetom rozhodovania krajského súdu v zmysle § 467 ods. 3 S.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.